

ἴσως ἀλλὰ καὶ σχῆμα» ἀπαρχλλάκτως ὅπως ἐκ τοῦ νεωστὶ ἀνκτεῖλαντος περιοδικοῦ ἢ Ἀθηναῖς ἐδιδάχθημεν ἔτι «ἡ καθαριότης τοῦ στόματος εἶναι ἀναγκαία πρὸς διατήρησιν τῶν ὁδόντων.»

Ἐν τούτοις εἰς ἐκστόμεσιν, ἀκρόασιν καὶ στενογράφησιν ἀγορεύσεων, αἵτινες οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ κομβολόγια τοιούτων μαργαριτῶν, αἱ ἡμέραι διαδέχονται τὰς ἡμέρας καὶ αἱ σύνοδοι τὰς συνόδους, καὶ μένουσιν ἀνεύθυνοι οἱ ὑπουργοί, μεταίωρος ἢ ἀξία τοῦ ταλήρου, ἀνοικτὴ ἢ θύρα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς ὄργωχοντα καὶ ἕνα ὑπεραριθμους γραφεῖς καὶ προσιτὴ ἢ ἐκλογικὴ κάληπ ἐἰς θηλάζοντας ἢ ἀποθανόντας ἐλλογεῖς.

Ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ, κατὰ πάσας τὰς πολυανθρώπους συνοικίας, βλέπει τις ἐσσημένα ξύλινα παραπήγματα, καὶ ἐντὸς αὐτῶν γερόντια διοπτροφόρα, ἔχοντα τράπεζαν μετὰ χαρτίου καὶ καλαμάριον ἐνώπιόν των, καὶ παρ' αὐτοῖς ἔτὲ μὲν στρατιώτην, ὅτὲ δὲ μαγεύρισσαν, ἀχθοφόρον ἢ γεωργόν. Τὰ ἀγαθὰ ταῦτα γερόντια εἶναι οἱ λεγόμενοι «δημόσιοι γραφεῖς» ἢ σκρίπτορες κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς· ἀναδεχόμενοι νὰ συντάσσωσι ἀντὶ ἐκτῶν σολδίων τὰς ἐπιστολάς τῶν ἀγραμμάτων, οὐχὶ καθ' ὑπαγρέουσιν, ἀλλ' ἐξ ἡγοῦντος εἰς αὐτοὺς ἐν συντόμῳ τοῦ στρατιώτου τί ἔχει νὰ εἴπῃ εἰς τὴν μαγεύρισσαν ἢ τοῦ ἀποδιδουμένου γεωργοῦ εἰς τὴν Πηνελόπην του.

Τὴν παραδοχὴν τοιούτου τινος συστήματος νομίζομεν κεντεπεύγουσαν πρὸς σωτηρίαν τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων ἀπὸ τοῦ πελάγους τῆς πολυρητορείας. Ἐκαστον κόμμα δύναται νὰ ὀρίσῃ ἕνα ἐρμηνευτὴν, ἐννοοῦντα τὴν γλῶσσαν τῶν μὴ εἰδῶτων νὰ λαλῶσι καὶ μεταδίδοντα τὰς ἰδέας αὐτῶν εἰς τὴν Βουλὴν.

Τὸ καθ' ἡμᾶς φρονοῦμεν ὅτι πρὸς πρακτικὴν διαφώτισιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν ἀναφουμένων ζητημάτων ἀρκεῖ ὁ κ. Τρικουπὴς· πρὸς θάμβωσιν αὐτῆς διὰ τῆς εὐγλωττίας του ὑπεραρκεῖ βεβαίως ὁ κ. Δεληγεώργης καὶ πρὸς ψυχαγωγίαν τῆς ὁ κ. Ζωχιός.

Εἰς τοὺς λοιποὺς ῥήτορας εὐχεται ὁ «Ἀσμοδαῖος» εἰρηλωτικῶν ἰχθύος, παραθέτων κατωτέρω ἀπόσπασμα ἀγορεύσεως τοῦ ἀξιότιμου κ. Μπούμπουλη, ἵνα ἀποδείξῃ πόσον εὐσεβὴς εἶναι ἡ εὐχή του. Θ.

Σενογραφικὸν ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Μπούμπουλη περὶ κατασκευῆς Πρωτοδικείου ἐν Κορινθίᾳ.

Κύριοι Βουλευταί, ἡ πρότασις περὶ πιστώσεως Πρωτοδικείου τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ διὰ τὴν Ἐπαρχίαν τῆς Κορινθίας εἶναι πρότασις λίαν ἐπαινετωτάτη. Ἡ αἰτία διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Πρωτοδικείου τῆς Κορινθίας εἶνε τριπλασία· α) εἶναι ἀνάγκη τῆς κοινωνίας, διότι ἡ κοινωνία τῆς Κορινθίας δικαιοῦται νὰ ἔχῃ Πρωτοδικεῖον διότι δὲν ἔχει συγκοινωνίαν· β) εἶναι καὶ ἀνάγκη πολιτικὴ διότι ἡ παραχώρησις ἐνὸς Πρωτοδικείου εἰς τὴν Κορινθίαν εἶναι ἀπαίτησις τῆς ἱστορίας. Πῶς θέλετε οἱ ξένοι πρῶτην προῶν διερχόμενοι ἀπὸ τὴν Κορινθίαν νὰ ἐννοήσουν ἀπὸ

τὰ πρῶτα αἰσθήματα τοῦ πολιτισμοῦ, τὰ αἰσθήματα τῆς Ἑλλάδος, ὅταν δὲν ἔχῃ Πρωτοδικεῖον νὰ δικάζῃ τὰς δίκας; Ὁ μακαρίτης Ὁθων εἶχεν εἰς τὸν νοῦν του καὶ τοὺς εἶπε καὶ τοὺς ὑπεσχέθη νὰ ἐγκαταλείψωσι τοὺς οἴκους των διότι εἶχον πυρετοὺς, ἀλλὰ πολλάκις τοὺς τὸ ὑπεσχέθη καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ πολλάκις τὸ ἐπανέλαβεν, ἐν τούτοις ἐξ ὧν τοὺς ὑπεσχέθη τίποτε δὲν ἐπραγματοποίησε· γ) ἡ παραχώρησις τοῦ Πρωτοδικείου εἰς τὴν Κορινθίαν εἶναι καὶ ζήτημα διὰ τὴν ἱστορίαν. Γελάτε! Γελάτε! Ἀλλὰ θὰ σιωπήσετε, ὅσον καὶ ἂν γελάτε, διότι ἐγὼ ἔμιλλῳ διὰ τὴν ἱστορίαν, ἢ ὅπως δὲν γελά' καὶ ἂν γελάτε ἀκόμη, δικαιοῦμαι νὰ οἰκτείρω ἐκ βάθους καρδίας τοὺς γελῶντας, περιφρονῶν τὸν σαρδονικὸν γέλωτα. Ἀναγνωρίζω τὴν ἀνάγκην διὰ πολλὰς ἐπαρχίας Πρωτοδικεῖων καὶ ἐλπίζω ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰτιολογίας ἢ Βουλῆ νὰ παραδεχθῇ τὴν παλαιολογίαν τῆς κατασκευῆς Πρωτοδικείου ἐν τῇ Κορινθίᾳ κτλ.

ΣΚΗΠΕΣ

Τὸ πυρλαϊκὸν ζήτημα εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀκόλουθον στάσιν: ὁ ἀξιότιμος κ. Πύργας δέχεται συγχαρητήρια ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτοῦ, οἱ δὲ μὴ ὀρεγόμενοι τοιούτου συναδέλφου καθηγηταὶ εὐρίσκονται ἐνώπιον φοβεροῦ διλήμματος· διότι ἂν μὲν θελήσωσι νὰ διαμαρτυρηθῶσιν ἀπὸ τοῦδε, ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς δύναται ν' ἀπαντήσῃ αὐτοῖς ὅτι οὐδὲν ἐγένετο, ἂν δὲ περιμείνωσι τὴν ἐπίσημον κοινοποίησιν τοῦ διορισμοῦ, θέλει ἀπαντήσῃ, ὅτι τὰ γινόμενα οὐκ ἀπογίνονται.

* *

Ὡς λύσιν τοῦ τοιούτου κόμβου, ὁ «Ἀσμοδαῖος» λαμβάνει τὸ θάρρος νὰ ὑποβάλῃ εἰς τοὺς κ.κ. καθηγητὰς τὸ σχεδὸν τῆς ἀκολούθου κοινοποιήσεως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν κυκλοφορεῖ ἀπαισία φήμη, καθ' ἣν ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης, πιεζομένη ὑπὸ κ. τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὑπεβάλετε ἤδη εἰς τὴν βασιλικὴν ὑπογραφὴν διάταγμα, δι' οὗ ὁ κ. Πύργας διορίζεται καθηγητὴς ἐν τῷ Ε. Πανεπιστημίῳ.

Ἡ καθ' ἐκάστην ἐπίτασις τῆς διαδόσεως ταύτης, παρέχει εἰς τοὺς καθηγητὰς τῆς ἰατρικῆς σχολῆς τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαδηλώσωσι τὴν πρὸς ὑμᾶς ὑπόβλησιν των, βεβαιοῦντες τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅτι ἐθεώρησαν ὡς συκοφαντίαν κατὰ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς γνωστῆς Ὑμῶν νοημοσύνης, ὅσα ἐβρέθησαν περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Πύργα, ὅστις, ἂν ἠλήθευεν, ἤθελεν ἔχει ἄμεσον συνέπειαν τὴν ἐν σώματι παραίτησιν ὀλοκλήρου τῆς ἰατρικῆς Σχολῆς.

Δέξασθε κτλ.

* *